Un llibre descobreix els alcaldes gironins del Sexenni Revolucionari

Ha estat escrit per Josep Clara i ahir va ser presentat per Joaquim Nadal i Marta Madrenas

La presentació del llibre, ahir, a l´Ajuntament de Girona.

L'historiador Josep Clara ha reunit en un llibre la biografia dels sis alcaldes que van governar la ciutat de Girona durant el Sexenni Revolucionari (1868-1874). Un període en què, segons el propi autor, Girona era una ciutat «emmurallada, amb uns 15.000 habitants, dominada per les tradicions, considerada feudal i sacerdotal». Una ciutat on el passat medieval encara es feia present malgrat la revolució industrial i on no hi havia higiene ni carrers asfaltats. La presentació del llibre, feta ahir a la sala Miquel Diumé de l'Ajuntament de Girona [http://www.diaridegirona.cat/tags/ajuntament-de-girona.html], va comptar amb la presència de l'actual alcaldessa de Girona, Marta Madrenas [/tags/marta-madrenas.html], i l'historiador i exalcalde Joaquim Nadal. [http://www.diaridegirona.cat/tags/joaquim-nadal.html]

Nadal va subratllar el «mantra absurd» que s'ha repetit en diverses ocasions: que una persona que no és nascuda a la ciutat no pot ser alcalde. En aquest sentit, va subratllar que, dels sis batlles que va tenir Girona durant el Sexenni Revolucionari, només un era de la ciutat, i malgrat tot va ser més reconegut a Barcelona que no pas aquí.

Malgrat les seves diferències biogràfiques, una característica compartida d'aquests alcaldes va ser la seva brevetat en el càrrec. El primer va ser Pedro Barragán, d'origen extremeny, militar i guàrdia civil, que va fer un bon matrimoni amb una gironina i això li va permetre aconseguir un bon estatus social. Barragán va ser batlle en dues ocasions: durant quatre mesos entre finals de 1868 i principis de 1869 i durant un any entre febrer de 1872 i 1873.

Entre 1969 i 1972 va governar Joaquim Masseguer, natural de Torroella de Montgrí i que va ser el que més temps va ostentar el càrrec: un total de tres anys. Per tant, també va ser el que va tenir temps de fer més coses per a a la ciutat. Era conegut pels seus negocis i és de l'únic que se'n conserva una fotografia.

L'únic gironí en el càrrec durant aquest període va ser Joaquim Riera, molt jove (25 anys) i que només va durar dos mesos en el càrrec. Tot i això, va ser més reconegut en els cercles intel·lectuals de Barcelona per la seva

faceta com a poeta i escriptor que no pas per la seva tasca al capdavant de l'alcaldia de Girona.

Narcís Farró, nascut a Sarrià de Ter, va ocupar l'alcaldia durant un mes i una setmana. Dedicat als negocis, va acabar essent assassinat per una qüestió de deutes.

Josep Prats i Font, originari de Tortellà, va ser alcalde entre maig de 1873 i gener de 1874. Durant la seva carrera política va tenir problemes perquè durant un temps se'l va considerar francès, tot i que ell va renunciar explícitament a aquesta nacionalitat.

Finalment, el darrer alcalde d'aquest període va serIgnasi Bassols, un personatge que les cròniques de l'època descriuen com un «camaleó polític», adaptable a qualsevol circumstància.

Nadal va lloar la tasca de Clara a l'hora de destapar les biografies d'aquests personatgesi posar-les en el context d'aquella època revolucionària. En aquest sentit, va destacar, per exemple, que l'historiador fins i tot ha buscat en els seus testaments per completar la seva tasca.

Aquest llibre és el volum número 5 de la col·leccióGirona Biografies, i el segon dedicat a alcaldes de la ciutat. El proper llibre estarà dedicat a l'escriptora Aurora Bertrana, en l'any que se celebra el seu 125è aniversari.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/05/11/llibre-descobreix-alcaldes-gironins-del/845487.html?utm_source=rss